

Mijn column nummer 218

Al Gore en de wormenstand

Onze zomer van 2011 was extreem nat. Vakantiegangers die in Nederland bleven, zullen dat herkennen. Het KNMI meldt dat de afgelopen zomer de natste was sinds 1906. Toen is men begonnen met de landelijke neerslagmetingen. De lente van 2011 was juist extreem droog, volgens het KNMI de droogste in minstens een eeuw. Een uitzonderlijk droge lente gevolgd door een uitzonderlijk natte zomer is een grote zeldzaamheid.

Wat zouden de gevolgen zijn voor het bodemleven? In de Nieuwsbrief Bodem van mei schreef ik een stukje over regenwormen. Door het droge voorjaar waren die diep de bodem in gekropen, naar de zone waar het nog lekker vochtig was. Ik heb zelf in zeeklei en rivierklei gezien dat het bovenin de bodem weer wemelt van de regenwormen. Deze organismen verstaan dus de kunst om met droogte om te gaan.

Ik ben benieuwd hoe het de weidevogels is vergaan. Zouden die in de lente voldoende voedsel hebben gevonden voor zichzelf en hun kroost? We zullen de tellingen moeten afwachten.

Keer op keer worden er meteorologische records gebroken. Het ligt voor de hand dat dit met de verandering van het klimaat te maken heeft. Daar hoor ik de laatste tijd eigenlijk niemand meer aan twifelen. Dat ligt anders bij de relatie tussen klimaatverandering en de uitstoot van kooldioxide tengevolge van menselijke activiteiten. Een enkele politieke partij ontkent die relatie stellig. "Al Gore is door de mand gevallen". Wat hiervoor pleit zijn de geologische perioden waarin de kooldioxidegehalten in de lucht heel hoog waren, terwijl er nog geen mens leefde.

Een stellige ontkenning gaat mij echter te ver. De invloed van de natuur en van de mens is immers niet zo maar te scheiden. Een gezonde twijfel vind ik meer op zijn plaats. En ondertussen kunnen we ons maar beter goed voorbereiden op weersextremen en op schaarser wordende fossiele brandstoffen.